

Sygn. akt IV K 485/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Ziemińska

Protokolant: Agnieszka Kot

przy udziale prokuratora Beaty Kozłowskiej-Piętki

po rozpoznaniu w dniach 25 września 2014 r. i 6 listopada 2014 r.

sprawy **G. R.**, syna Z. i H. z d. S., urodzonego (...) w N.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28.07.2011r. w Oddziale Celnym (...) przy Al. (...) w W., wprowadził organ celny w błąd dokonując zgłoszenia celnego w procedurze dopuszczenia do obrotu według ewidencji (...), dla odbiorcy krajowego – firmy (...) Sp. z o.o., towaru w postaci elementów medycznego rezonansu magnetycznego (...), podając nieprawdę co do wartości importowanego towaru przez co naraził na uszczuplenie podatek VAT na kwotę 14.208,00 zł

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 56 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

I. oskarżonego G. R. uniewinnia od popełnienia zarzucanego czynu,

II. kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IVK 485/12

UZASADNIENIE

G. R. w lipcu 2011 roku był zatrudniony jak agent celny w (...) sp. z o.o. /wyjaśnienia G. R. k. 40-41, umowa o pracę k. 105/

W dniu 28 lipca 2011 r. oskarżony w ramach wykonywanych przez siebie obowiązków, w imieniu firmy (...) sp. z o.o., dokonał zgłoszenia celnego o objęcie procedurą dopuszczenia do obrotu między innymi elementami medycznego rezonansu magnetycznego (...), cewki, podzespołów do sprzęgania stołu pacjenta, stołów pacjentów, wskazując w punkcie (...) zgłoszenia jako walutę i ogólną wartość faktury kwotę 215.336,87 złotych i w punkcie (...) masę brutto (...) kg. /zgłoszenie k. 9-13, wyjaśnienia G. R. k. 40-41/

Do zgłoszenia załączono fakturę z dnia 18 lipca 2011 roku nr (...) z której wynika, że wartość zakupionych artykułów wyniosła 392.937,75 złotych i waga brutto (...) kg. /faktura k. 21-24, wyjaśnienia G. R. k. 40-41, k. 99-100/

W dniu 28 lipca 2011 roku Urząd Celny (...) w W. wezwał (...) sp. z o.o. do wyjaśnienia rozbieżności dotyczących wartości celnej towarów określonej w fakturze z dnia 18 lipca 2011 roku nr (...) i dokumentem (...) pola (...). /wezwanie k. 15, zeznania J. M. k. 53/

Pismem z dnia 28 lipca 2015 roku G. R. poinformował Naczelnika Urzędu Celnego (...) w W., że do systemu omyłkowo wysłano elektronicznie wstępnie przygotowane zgłoszenie z inną wartością towaru oraz jego wagą. Poprawna wartość towaru to 392.937,75 złotych i waga brutto (...) kg przesyłając w załączeniu poprawne zgłoszenie celne. /pismo k. 16/

W dniu 9 sierpnia 2011 roku Naczelnik Urzędu Celnego (...) w W. wydał postanowienie w sprawie (...), którym ustalił ogólną wartość importowanego towaru w wysokości 392.937,75 złotych i określił zobowiązanie celne z tytułu importu na kwotę 1.123 złotych. /postanowienie k. 7-8/

W dniu 18 sierpnia 2011 roku Naczelnik Urzędu Celnego (...) w W. po weryfikacji zgłoszenia celnego (...) nr (...) z dnia 28.07.2011 r. biorąc pod uwagę postanowienie (...) z dnia 9 sierpnia 2011 r. określił decyzją kwotę podatku z tytułu importu w prawidłowej wysokości 34.236,00 złotych. /decyzja k. 3-4/

Kwota podatku z tytułu importu określona w decyzji z dnia 18 sierpnia 2011 roku w sprawie(...)została zapłacona. /pismo k. 47/

Wszystkie należności do zgłoszenia celnego nr (...) zostały uiszczone w dniu 11 sierpnia 2011 roku. /pismo k. 48/

G. R. na datę wyrokowania miał 56 lat. Pracował jako agent celny w firmie (...) sp. z o.o. z dochodem miesięcznym 5500 złotych brutto. Nie miał nikogo na utrzymaniu. /dane k. 98, umowa o pracę k. 105/

G. R. nie był karany. /karta karna k. 95/

Będąc przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego, G. R. przyznał się do popełnienia czynu określonego w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów zaznaczając, że czyn popełniony został przez niego nieumyślnie i nieświadomie. Nie miał zamiaru wprowadzić Urzędu Celnego w błąd i uszczuplić należności podatkowych. Jego błąd polegał na tym, że w trakcie wstępnego przygotowywania zgłoszenia celnego posiadał informację, że do odprawy zostanie dostarczona część towaru wymienionego w fakturze załączonej do zgłoszenia celnego. Przed dokonaniem zgłoszenia celnego okazało się, że został dostarczony cały towar wymieniony w fakturze. Wówczas zmienił dane w przygotowanym zgłoszeniu celnym, jednak jak się okazało nie wszystkie. W takiej formie zgłoszenie zostało wysłane w formie elektronicznej do Oddziału Celnego (...) w W., następnie zostały dostarczone dokumenty. Faktura określająca prawidłową wartość towaru była załączona do zgłoszenia celnego. /wyjaśnienia G. R. k. 40-41/

Podczas rozprawy G. R. przyznał się do błędu, który popełnił nieumyślnie. Potwierdził, że nieumyślnie wprowadził w błąd Urząd Celnny przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie w postaci podatku VAT. Na ten błąd wpłynęło kilka spraw m.in. stan psychiczny oskarżonego, któremu kilka miesięcy wcześniej zmarła partnerka. Ponadto firma (...) zażyczyła sobie jak najszybszej odprawy i dostarczenia towaru do magazynu. Od importera dostali informację, że przesyłka nie jest kompletna i na skutek zmian w zgłoszeniu celnym oskarżony nie zauważył że zgłosił niewłaściwą wartość towaru. Po wysłaniu zgłoszenia drogą elektroniczną, przedłożył wszystkie dokumenty do dyspozytora celnego celem dokonania odprawy przez Urząd Celnny i zwolnienia towaru. Wyjaśnił, że nie miał żadnego celu ani interesu w tym, aby wprowadzić Urząd Celnny w błąd. Firma (...) jest jedną z wielu firm, które obsługuje. Upoważnienie do obsługi firmy (...) jest wydane na firmę (...), a nie na osobę fizyczną. /wyjaśnienia G. R. k. 99-100/

Okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów - przedmiotowego zgłoszenia celnego i faktury oraz w postaci wyjaśnień samego oskarżonego, w sposób jednoznaczny wskazuje, że dokonując zgłoszenia celnego w imieniu firmy (...) popełnił błąd wpisując zaniżoną wartość importowanego towaru zaniżając w ten sposób należny podatek od towarów i usług.

G. R. został oskarżony o to, że w dniu 28.07.2011r. w Oddziale Celnym (...) przy Al. (...) w W., wprowadził organ celny w błąd dokonując zgłoszenia celnego w procedurze dopuszczenia do obrotu według ewidencji (...), dla odbiorcy krajowego – firmy (...) Sp. z o.o., towaru w postaci elementów medycznego rezonansu magnetycznego (...), podając nieprawdę co do wartości importowanego towaru przez co naraził na uszczuplenie podatek VAT na kwotę 14.208,00 zł, to jest o przestępstwo skarbowe określone w art. 56 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

Odpowiedzialności z art. 56. § 1 kks podlega podatnik, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na uszczuplenie. Zgodnie z § 2 powołanego artykułu Jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

Jak wyżej podniesiono, w sprawie nie ulega wątpliwości, że G. R. wypełniając zgłoszenie celne popełnił błąd który wpłynął na zaniżenie należnego podatku. Należy jednak podkreślić, że przesyłając dokumenty, do przedmiotowego zgłoszenia załączył fakturę z której wprost wynikała wartość towaru, a tym samym wysokość należności publicznoprawnej. Można w tym miejscu postawić pytanie retoryczne, czy tak postępuje potencjalny sprawca oszustwa. W ocenie Sądu zachowanie G. R. było błędem, który może zdarzyć się każdemu. Oczywiście Sąd nie usprawiedliwia, co do zasady, tego typu zachowań, gdyż wykonując określony zawód każdy powinien wykonywać go w sposób rzetelny i staranny, niemniej każdemu, w każdej pracy, może zdarzyć się błąd i nie każdy błąd należy od razu kwalifikować jako przestępstwo.

„Określone w art. 56 § 1-3 k.k.s. typy oszustwa podatkowego mają charakter umyślny. Trafnie przeto wskazuje się w orzecznictwie, że "przestępstwo z art. 56 k.k.s. można popełnić jedynie umyślnie (art. 4 § 1 i 2 k.k.s.)" (postanowienie SN z dnia 23 lutego 2006 r., III KK 267/05, LEX nr 180799; uzasadnienie wyroku TK z dnia 12 września 2005 r., SK 13/05, OTK-A 2005, nr 8, poz. 91). Na gruncie art. 56 § 1-3 k.k.s. zachowuje aktualność stanowisko Sądu Najwyższego przedstawione w odniesieniu do art. 94 u.k.s. z 1971 r., zgodnie z którym przestępstwo oszustwa podatkowego polega na podaniu w postępowaniu podatkowym nieprawdy lub zatajeniu prawdy co do okoliczności mogących mieć wpływ na ustalenie zobowiązania podatkowego, zaś do jego istoty należy umyślne wprowadzenie w błąd organu podatkowego co do rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok SN z dnia 2 grudnia 2002 r., IV KKN 559/99, LEX nr 75491) (...)Trafnie wskazuje Trybunał Konstytucyjny, że na podstawie art. 56 § 1-3 k.k.s. podlega odpowiedzialności nie tyle sama nierzetelność deklaracji lub oświadczenia, co umyślne działanie lub zaniechanie podatnika w tym zakresie (uzasadnienie wyroku TK z dnia 12 września 2005 r., SK 13/05, OTK-A 2005, nr 8, poz. 91). /tak Piotr Kardas Komentarz do art.56 Kodeksu karnego skarbowego, stan prawny 2012.04.01, LEX/

Zgodnie z treścią art. 4 § 1 kks przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe można popełnić umyślnie a także nieumyślnie, jeżeli kodeks tak stanowi. Czyn popełniony jest umyślnie (§ 2), jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godzi.

G. R. ani nie miał zamiaru popełnienia czynu, ani nie przewidywał możliwości jego popełnienia – jak podniesiono, do zgłoszenia załączył fakturę z której wprost wynikała wartość towaru, a będąc agentem celnym od wielu lat wiedział, że dokumenty te są kontrolowane i porównywane, zatem nie może być w tym przypadku mowy o żadnej chęci, czy zamiarze dokonania oszustwa.

W przypadku czynu oskarżonego można co najwyżej przyjąć, że nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnił go jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach (§ 3), tyle tylko, że nawet w tym przypadku w wątpliwość należy poddać, czy oskarżony możliwość popełnienia czynu przewidywał albo mógł przewidzieć, biorąc pod uwagę, że zgłoszenie wypełnił zgodnie z przekazanymi mu informacjami co do niekompletności dostawy. Rozważania zwarte w tym akapicie są jednak o tyle zbędne, że przepis art. 56 kks w ogóle nie przewiduje nieumyślnej formy popełnienia przestępstwa, co podkreślają powołane orzeczenia, w tym orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego.

Reasumując G. R. swoim zachowaniem nie wypełnił znamion czynu zabronionego, a zatem został uniewinniony od popełnienia zarzucanego czynu w oparciu o art. 17 § 1 pkt 2 kpk w zw. z art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks.
